Linna elektrijaama madalpinge vooluvõrku on pidevalt arendatud vastavalt jaama võimsuse ja voolutarvituse kasvamisele ja jaama majanduslikele võimalusile. Nii on 1923. a. andmeil jaama madalpingevooluvõrgu kogupikkus 46.292 m, selles summas 4056 m magistraalliini, kusjuures juhtmeiks tarvitatud vaske 45.324 kg. 1926. a. liinide kogupikkus 69.766 m, vaske — 63.772 kg. 1931. a. 1. aprilliks oli madalpingeliinide seis järgmine:

	Õhujuhtmeid m	Maakaablit m	Kokku m	Vase kaal gk.
Magistraalliin	3 158,5	898	4 056,5	10 160
Jaotusvõrk	99 784,4	2 519	102 303,4	70 147,8
Uulivalg. võrk.	31 718,4	1591	33 309,4	3 126,4
	134 661,3	5 008	139 669,3	83 434,2

Seega on linna elektrijaama elektriliinide kogupikkus 46.292 meetrilt tõusnud 251.673,3 meetrini 1931. a. Vooluvõrgu edaspidine arenemine teostub vajaduse järgi võimaluste piires, kuna maa-elektriliine laiendatakse ainult siis, kui koostatavad kalkulatsioonid liinide kasulikku ekspluateerimist lubavad.

Küttematerjalina elektrivoolu valmistamisel tarvitas linna elektrijaam kuni okupatsiooniaja lõpuni puid, turvast ja kivisütt. Iseseisvusaja algusest alates tarvitati päämiselt puid ja turvast, väiksemal hulgal ka põlevkivi. Ulila elektrijaama pääkütteaineks on turvas, mis valmistatud Tartu linna Ulila turbatööstuses. Ulila elektrijaam ja turbatööstus asutati ühel ajal, kuna elektrijaam ilma kohapäälse turbatööstuseta Ulilas polegi mõeldav. Ütleme: elektrijaam asutati Ulilasse säälleiduvate turbalademete tõttu. Turvas küttematerjalina, eriti aga elektrienergia saavutamisel, väärib täit lugupidamist oma odavuselt kui ka küttevääruselt. Võrreldes kasepuupõletist turvaspõletisega on viimane sama küttevääruse juures üldiselt 25% odavam.

Turbatööstuse väljaarendamisel on peetud silmas ka võimalust varustada turvaspõletisega ka Tartu linna. On turbatööstusele muretsetud seitse elevaator-turbapressi, mis lühikese tööstushooaja jooksul võimaldavad produtseerida küllaldaselt turvast jaama tarvituseks kui ka müügiks eratarvitajaile. Praegune suur hindade langus puuturul takistab turba levimist, kuna jaama praegused turbatagavarad on valmistatud kõrgete töötasude juures. Pääle kütteturba valmistab turbatööstus turvaspõhku ja turvaspuru.

1929. a. valmis turbatööstuses uus ajakohane 12 000 m² mahuga turbakuur. Ehitis läks maksma kr. 61 376. 1930./31. a. muretseti senisele mootor-vedurile ja 25 turbavagonetile juurde 20 vagonetti ja uus mootorvedur. Turbaveoraudtee kogupikkus rabas ulatub 9,5 km.

Tartu linna elektrijaama voolutarvitajate arv on jaama asutamisest alates pidevalt kasvanud ja ulatus 1931. a. 31. detsembri andmeil 9720-le. Seejuures on Tartus tarvitajaid 9409, Elvas 206, mujal 105.

Voolutarvitajate arvu kasvamist näitavad järgmised arvud:

Aastad	1910	1915	1920	1925	1926	1930/31	1931
Tarvitajaid	51	558	2311	3825	5235	8712	9720

Tartu I, lk. 186